

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)344 65 87, (071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

Wrocław, dnia 28.01.2004 r.

RWR 61 - 2/04/JM

DECYZJA RWR 3/2004

Na podstawie art. 23 c ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tj. Dz. U. Nr 86 z 2003 r., poz. 804 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. nr 18 poz. 172 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko **Sydykowi Masy Upadłości BIG BLUE TRAVEL Sp. z o.o. „w upadłości”, Zdzisławowi Wołyńcowi, ul. Konopnickiej 21 w Jeleniej Górze,**

w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23 a ust. 1 i 2 przywołanej na wstępie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie ww. Sydyka polegające na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez :

1. zastrzeżenie w § 5 pkt 4 “Ogólnych warunków uczestnictwa w imprezach turystycznych organizowanych przez BIG BLUE TRAVEL Sp. z o.o. w Jeleniej Górze” prawa do odwołania imprezy w przypadku, gdy liczba uczestników nie osiągnie zakładanego przez to Biuro minimum, chociaż w umowie ta minimalna liczba nie jest określona,
 2. brak nazwy i adresu ubezpieczyciela w § 7 ww. warunków
- i nakazuje się zaniechanie jej stosowania.**

UZASADNIENIE

1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu”, przeprowadził postępowanie wyjaśniające wszczęte z urzędu w sprawie zweryfikowania wzorców umów (ogólnych warunków umów, regulaminów) stosowanych przez przedsiębiorców świadczących usługi turystyczne w zakresie m.in. występowania w nich niedozwolonych postanowień umownych (art. 384-385¹⁻³ k.c.), jak również pod kątem ich zgodności z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia

1997 r. o usługach turystycznych (tj. Dz. U. z 2001 r., nr 55, poz. 578), zwanej dalej „ustawą turystyczną”, i ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zwanej dalej „ustawą o ochronie (...). Analiza stosowanego przez BIG BLUE TRAVEL Sp. z o.o., zwanego dalej “BIG BLUE” wzorca “Ogólnych warunków uczestnictwa w imprezach turystycznych organizowanych przez BIG BLUE TRAVEL Sp. z o.o. w Jeleniej Górze” dała podstawę do przypuszczenia, iż w opisanym sprawie nastąpiło naruszenie zarówno ustawy o usługach turystycznych, jak również ww. ustawy o ochronie (...), a w szczególności jej art. 23 a.

2. W tym stanie rzeczy Prezes Urzędu postanowieniem nr 351 z dnia 9 października 2003 r., wszczął przeciwko Biuru Podróży BIG BLUE TRAVEL Sp. z o.o. ul. Konopnickiej 21 w Jeleniej Górze, postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w związku z podejrzeniem naruszenia przez ww. przedsiębiorcę obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez:

1. zastrzeżenie w § 5 pkt 4 “Ogólnych warunków uczestnictwa w imprezach turystycznych organizowanych przez BIG BLUE TRAVEL Sp. z o.o. w Jeleniej Górze” prawa do odwołania imprezy w przypadku, gdy liczba uczestników nie osiągnie zakładanego przez to Biuro minimum, chociaż w umowie ta minimalna liczba nie jest określona,
2. brak nazwy i adresu ubezpieczyciela w § 7 ww. warunków.

3. W dniu wszczęcia postępowania tj. 9 października 2003 r., Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze – Sąd Gospodarczy postanowieniem sygn. akt V CU 11/03 ogłosił upadłość BIG BLUE TRAVEL Sp. z o.o. ul. Konopnickiej 21 w Jeleniej Górze, obejmującą likwidację majątku likwidowanego, wyznaczając na Syndyka Masy Upadłości Zdzisława Wołyńca. W tym stanie rzeczy decyzją DI Wr 42/2003 z dnia 19 grudnia 2003 r. Prezes Urzędu umorzył postępowanie przeciwko BIG BLUE, jako bezprzedmiotowe.

4. Biorąc jednak pod uwagę określoną w art. 100g ww. ustawy o ochronie (...) datę rozpoczęcia biegu przedawnienia do wszczęcia postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (decyzja Wojewody Dolnośląskiego z dnia 7 października 2003 r., nr 26/C/2003, w sprawie cofnięcia BIG BLUE zezwolenie organizatora turystyki nr 3/Z/2003) oraz w związku z art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. nr 60, poz. 535), Prezes UOKiK postanowieniem nr 399 z dnia 19 grudnia 2003 r., wszczął przeciwko Syndykowi Masy Upadłości BIG BLUE, Zdzisławowi Wołyńcowi, zwanemu dalej „Syndykiem”, postępowanie w sprawie stosowania przez, ww. praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w związku z podejrzeniem naruszenia przez ww. przedsiębiorcę obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez:

1. zastrzeżenie w § 5 pkt 4 “Ogólnych warunków uczestnictwa w imprezach turystycznych organizowanych przez BIG BLUE TRAVEL Sp. z o.o. w Jeleniej Górze” prawa do odwołania imprezy w przypadku, gdy liczba uczestników nie osiągnie zakładanego przez to Biuro minimum, chociaż w umowie ta minimalna liczba nie jest określona,
2. brak nazwy i adresu ubezpieczyciela w § 7 ww. warunków.

W poczet dowodów wszczętego postępowania, postanowieniem nr 400 z dnia 19 grudnia 2003 r. Prezes Urzędu zaliczył następujące informacje uzyskane w postępowaniu sygn. RWR 61-S-15/03/JM, tj.:

- pismo BIG BLUE z dnia 11.09.2003 r. wraz z załącznikami,
- potwierdzone za zgodność z oryginałem, przez Zdzisława Wołyńca, Syndyka Masy Upadłości BIG BLUE TRAVEL Sp. z o.o. „w upadłości”, kopie

postanowienia Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze-Sądu Gospodarczego z dnia 9.100.20003 r. (sygn. akt V GU 11/03) oraz decyzji Wojewody Dolnośląskiego 26/C/2003 z dnia 7.10.2003 r.

Przeprowadzone przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postępowanie dowodowe, pozwoliło na ustalenie następującego stanu faktycznego :

1. BIG BLUE TRAVEL Sp. z o.o. w Jeleniej Górze została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000141817 (sygn. spr. WR.IX NS-REJ.KRS/9860/02/379). Celem jego działania jest m.in.:

- działalność biur podróży i agencji podróży,
- działalność biur turystycznych,
- działalność turystyczna.

(dowód : karta nr 10, 13)

2. BIG BLUE swoją działalność w ww. zakresie prowadził na podstawie udzielonego przez Wojewodę Dolnośląskiego Zezwolenia Organizatora Turystyki nr 3/Z/2003 z dnia 17.01.2003 r. na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych na terenie kraju, krajów europejskich i krajów pozaeuropejskich.

(dowód : karta nr 17)

3. Prezes UOKiK w stosowanym przez BIG BLUE wzorze "Ogólnych warunków uczestnictwa w imprezach turystycznych organizowanych przez BIG BLUE TRAVEL Sp. z o.o. w Jeleniej Górze" zakwestionował:

- w § 5 pkt 4 zastrzeżenie prawa do odwołania imprezy w przypadku, gdy liczba uczestników nie osiągnie zakładanego przez BIG BLUE minimum, chociaż w umowie ta minimalna liczba nie jest określona,
- w § 7 brak nazwy i adresu ubezpieczyciela.

(dowód : karta nr 8-9)

4. Decyzją z dnia 7 października 2003 r. nr 26/C/2003 Wojewoda Dolnośląski cofnął BIG BLUE ww. zezwolenie organizatora turystyki nr 3/Z/2003 z dnia 17 stycznia 2003 r. W jej uzasadnieniu Wojewoda podał, iż otrzymał od Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji WARTA S.A. informację, potwierdzoną przez BIG BLUE, o utracie przez tę Spółkę płynności finansowej, co uniemożliwia jej wywiązanie się z zawartych umów z klientami. W związku z tym Wojewoda zlecił Polskim Liniom Lotniczym LOT S.A. czynności mające na celu zapewnienie powrotu do kraju klientów BIG BLUE przebywających na wycieczkach zagranicznych w Grecji i Egipcie. Działanie BIG BLUE spowodowało zagrożenie bezpieczeństwa i dóbr osobistych klientów, a także poważne zagrożenie ich interesów majątkowych.

(dowód karta nr 17-18)

5. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze – Sąd Gospodarczy postanowieniem z dnia 9 października 2003 r., sygn. akt V CU 11/03 ogłosił upadłość BIG BLUE TRAVEL Sp. z o.o. ul. Konopnickiej 21 w Jeleniej Górze obejmującą likwidację majątku likwidowanego, wyznaczając na Syndyka Masy Upadłości Zdzisława Wołyńca.

(dowód karta nr 16)

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje :

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, dlaczego Prezes Urzędu wszczął przeciwko Zdzisławowi Wołyńcowi, Syndykowi Masy Upadłości BIG BLUE TRAVEL Sp. z o.o. „w upadłości”, ul. Konopnickiej 21 w Jeleniej Górze, postępowanie w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. nr 60, poz. 535) stanowi, że w przypadku ogłoszenia upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego, postępowanie sądowe i administracyjne dotyczące masy upadłości mogą być wszczęte i dalej prowadzone jedynie przez syndyka lub przeciwko niemu. Natomiast upadły traci prawo zarządu oraz możliwość korzystania i rozporządzania mieniem wchodzącym do masy upadłości (art. 75 ust. 1 ww. ustawy).

Natomiast zgodnie z art. 100 g ustawy o ochronie (...) nie wszczyna się postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano ich stosowania, upłynął rok.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego Spółka BIG BLUE TRAVEL Sp. z o.o. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawierała z konsumentami umowy na świadczenie usług turystycznych, których integralną częścią były „Ogólne warunki uczestnictwa w imprezach turystycznych organizowanych przez BIG BLUE TRAVEL Sp. z o.o. w Jeleniej Górze”. Decyzją Wojewody Dolnośląskiego z dnia 7.10.2003 r. nr 26/C/2003 BIG BLUE zostało cofnięte Zezwolenie Organizatora Turystyki nr 3/Z/2003 z dnia 17.01.2003 r., a Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze – Sąd Gospodarczy postanowieniem z dnia 9 października 2003 r., sygn. akt V CU 11/03 ogłosił jej upadłość obejmującą likwidację majątku likwidowanego, wyznaczając na Syndyka Masy Upadłości Zdzisława Wołyńca.

W myśl przytoczonych powyżej przepisów, ze względu na to, iż nie nastąpiło w niniejszej sprawie przedawnienie, Prezes Urzędu wszczął postępowanie przeciwko ww. Syndykowi.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów (art. 1 ust. 1). Rozpatrywana sprawa dotyczy interesu publicznego, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy na mocy zawartych jeszcze z BIG BLUE umów brali lub mieli wziąć udział w organizowanych przez nie imprezach turystycznych.

Zgodnie z art.23a ust.1 ustawy o ochronie (...) *“Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów”*. Z kolei przepis art. 23 a ust. 2 ww. ustawy stanowi, iż *“Za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, naruszanie obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, nieuczciwą lub wprowadzającą w błąd reklamę i inne czyny nieuczciwej konkurencji godzące w zbiorowe interesy konsumentów”*.

Zbiorowe interesy konsumentów podlegają zatem ochronie prawnej przed godzącymi w nie naruszeniami polegającymi na sprzecznych z prawem (zakazanych przez przepisy innych ustaw) oraz zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami, działaniach przedsiębiorców. Tworząc katalog działań, które będą uznawane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów ustawodawca posłużył się zwrotem “w szczególności”. Oznacza to, że wskazany katalog ma

charakter przykładowy. Zamiarem ustawodawcy było uznanie za praktykę działań, które naruszają przepisy innych ustaw. W przepisie art.23a ustawy nie ma odwołania do konkretnych ustaw (z tego względu, iż byłoby to sprzeczne z zasadami poprawnej legislacji, ale także ograniczało Prezesa UOKiK w jego decyzjach w sprawie niedozwolonych praktyk naruszających interesy konsumentów). Zgodnie z uzasadnieniem projektu rządowego ustawy z dnia 5.07.2002 r., nowelizującej ustawę o ochronie (...) *“Same przepisy art. 23a- 23d nie regulują konstrukcji bezprawności działań przedsiębiorcy. Działania te mogą okazać się bezprawne w razie ustalenia, że doszło do naruszenia przepisów innych ustaw, a także zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów”* (druk sejmowy nr 366, s.20).

Przesłankami zastosowania w niniejszej sprawie art.23a ust. 1 i 2 powołanej ustawy o ochronie (...) jest :

1. bezprawność działań przedsiębiorcy polegająca na naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji,
2. godzeniu tych działań w interes konsumenta,
3. naruszeniu zbiorowego interesu konsumentów.

W przedmiotowej sprawie analizie poddano wzorce umowne stosowane przez BIG BLUE (w stosunku do którego ogłoszona została upadłość obejmująca likwidację majątku likwidowanego, a na Syndyka Masy Upadłości wyznaczono Zdzisława Wołyńca) w obrocie z konsumentami. Z chwilą ich podpisania, pomiędzy tym przedsiębiorcą i jego kontrahentami dochodziło do nawiązania stosunku zobowiązaniowego, z istoty którego wynikało, iż na każdej ze stron umowy ciążyą określone prawa i obowiązki. W przypadku ww. umowy BIG BLUE zobowiązane było do świadczenia określonego rodzaju usług turystycznych w zamian za określoną opłatę, uiszczaną przez uczestników tych imprez za wykonane przez niego świadczenia.

Ad. 1. Prezes UOKiK dopatrył się naruszenia ustawy turystycznej w § 5 pkt 4 *“Ogólnych warunków uczestnictwa w imprezach turystycznych organizowanych przez BIG BLUE TRAVEL Sp. z o.o. w Jeleniej Górze”* , zwanych dalej *“warunkami uczestnictwa”*, w którym BIG BLUE zastrzegł sobie prawo do odwołania imprezy ze względu na brak wymaganego minimum uczestników, jednocześnie nie wskazując, jaka liczba uczestników stanowi wymagane minimum, od którego uzależnione jest dojście do skutku określonej imprezy turystycznej.

Przepis art. 14 ust. 2 pkt 7a ustawy turystycznej wskazuje, iż umowa powinna określać termin powiadomienia klienta na piśmie o ewentualnym odwołaniu imprezy turystycznej lub usługi turystycznej z powodu niewystarczającej liczby zgłoszeń, jeżeli realizacja usług jest uzależniona od liczby zgłoszeń. W związku z tym konieczne jest określenie, zgodnie z powołanym przepisem, minimalnej liczby uczestników niezbędnej do realizacji danego rodzaju imprezy turystycznej. Na taki obowiązek przedsiębiorcy, świadczącego usługi turystyczne, wskazuje również art. 17 ust. 7 pkt 1 ustawy o usługach turystycznych o treści *“zgłoszenia się mniejszej liczby uczestników niż liczba minimalna określona w umowie (...)*.

Zapis § 5 pkt 4 warunków uczestnictwa, nie podaje liczby stanowiącej minimum uczestników, niezbędnych do tego, aby dana impreza turystyczna mogła dojść do skutku. Tym samym konsument, który zawarł z biurem umowę o świadczenie usługi turystycznej, nie ma żadnej możliwości zweryfikowania, czy odwołanie imprezy nastąpiło faktycznie ze względu na brak określonej liczby uczestników, czy też były inne przyczyny jej odwołania. Taki zapis pozostawia firmie turystycznej swobodę w uznawaniu, kiedy impreza turystyczna będzie odwołana z powodu braku odpowiedniej liczby jej uczestników. *Zatem tak sformułowany zapis § 5 pkt 4 warunków uczestnictwa narusza dyspozycję art. 14 ust. 2 pkt 7a oraz art. 17 ust. 7 pkt 1 ustawy turystycznej.*

Powołana ustawa turystyczna w art. 14 ust. 2 pkt 7 nakłada na organizatora imprez turystycznych obowiązek podania w umowie nazwy i adresu ubezpieczyciela. Wprowadzie w § 7 "Ubezpieczenie i gwarancja" warunków uczestnictwa zawiera oświadczenie, iż „klienci objęci są ubezpieczeniem od następstw nieszczęśliwych wypadków NNW, kosztów leczenia oraz assistance i utraty bagażu” (pkt 3), niemniej jednak nie podaje on nazwy zakładu ubezpieczeń ani jego adresu. *Tym samym zapis tego punktu warunków uczestnictwa nie wypełnia dyspozycji powyższego art. 14 ust. 2 pkt 7 ustawy turystycznej.*

W tych okolicznościach należy stwierdzić, że nie zawarcie w warunkach uczestnictwa informacji dotyczących minimalnej liczby uczestników, a także brak informacji o ubezpieczycielu stanowi również naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji. Podkreślić przy tym należy, że prawo konsumenta do informacji jest jednym z jego zasadniczych praw, bowiem brak pełnej wiedzy uniemożliwia konsumentowi swobodę oceny i wyboru, ograniczając wolność jego decyzji rynkowych (wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7.03.1990 r., C-362/88, Zb. Orz. I-667). "Obowiązek informowania partnera o istotnych (z jego punktu widzenia) okolicznościach dotyczących kontraktu, jego przedmiotu i treści, przedmiotu świadczenia, a także powinności czynienia tego w sposób prawdziwy, rzeczowy i kompletny- jest cechą generalną prawa umów i wypływa z obowiązku lojalnego kontraktowania, dotyczącego zarówno stadium przedkontraktowego, jak i wszelkich dalszych faz już istniejącego stosunku prawnego" (E.Łętowska "Prawo umów konsumenckich", Wyd. C.H.BECK 2002 r., s. 215 i nast.).

Reasumując, tak sformułowane zapisy § 5 pkt 4 i § 7 warunków uczestnictwa są niezgodne z przepisami ustawy turystycznej, a w szczególności z jej art. 14 ust. 2 pkt 7 i 7a oraz art. 17 ust. 7 pkt 1.

A zatem spełniona została pierwsza z przesłanek art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie (...) tj. bezprawność działań przedsiębiorcy, polegająca na naruszeniu obowiązku do udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

Ad. 2. Treść kwestionowanych przez Prezesa zapisów warunków umowy niewątpliwie godzi także w interes konsumenta.

Przede wszystkim nie wskazanie minimalnej liczby uczestników (§ 5 pkt 4 warunków uczestnictwa) może rodzić dla konsumenta negatywne skutki finansowe dla jego bezpieczeństwa ekonomicznego. Dane te, od których zależy dojście do skutku określonej imprezy turystycznej, mają dla niego istotne znaczenie, gdyż w przypadku odwołania przez organizatora imprezy turystycznej z przyczyn niezależnych od klienta, może on dochodzić odszkodowania za niewykonanie usługi. Wyjątkiem od tej zasady jest odwołanie imprezy:

1. z powodu zgłoszenia się mniejszej liczby uczestników niż liczba minimalna określona w umowie, a organizator powiadomił o tym klienta na piśmie w uzgodnionym terminie
2. w przypadku siły wyższej (art. 14 ust.7 ww. ustawy).

Dlatego też ważne jest, aby miał on pełną wiedzę oraz możliwość kontroli, czy odwołanie imprezy nastąpiło z ww. względu, czy też były inne tego powody.

Również nie podanie w warunkach uczestnictwa nazwy i adresu firmy ubezpieczającej stanowi ograniczenie jego praw. Zgodnie z wolą prawodawcy, co zostało zapisane w art. 14 ust 2 pkt 7 ustawy turystycznej, konsument powinien mieć wyraźnie w umowie zapisane, do którego towarzystwa ubezpieczeniowego ma się zwrócić w przypadku np. choroby, wypadku, zaginięcia bagażu. Podanie pełnych danych ubezpieczyciela w umowie ma niewątpliwie wpływ, na szybkości podjętych przez konsumenta kroków w celu uzyskania odszkodowania za poniesioną szkodę. I niewątpliwie w jego interesie leży jak najszybsze naprawienie szkody jakiej doznał, a

na wypadek zaistnienia której był ubezpieczony. Zatem brak ww. danych godzi w ekonomiczne interesy konsumenta.

Tym samym wykazane zostało, iż ww. działania godzą w interes konsumenta, a zatem wypełniona została druga z przesłanek niezbędna do stwierdzenia praktyki naruszenia zbiorowych interesów konsumentów.

Ad. 3. Kwestionowane przez Prezesa UOKiK zapisy warunków uczestnictwa, co wyjaśniono już na wstępie tej części uzasadnienia decyzji, naruszają również zbiorowy interes konsumentów i jednocześnie wypełniają ostatnią z przesłanek art. 23 a ustawy o ochronie (...). Zgodnie z art. 23a ust. 1 zd. 2 tej ustawy zbiorowym interesem konsumentów nie jest suma indywidualnych interesów konsumentów. Działania uczestnika postępowania dotknęły bowiem konsumentów, jakimi niewątpliwie są uczestnicy organizowanych przez niego imprez turystycznych, naruszając ich prawa na szeroką skalę.

W tej sytuacji Prezes UOKiK stwierdza, że spełnione zostały wszystkie przesłanki warunkujące stwierdzenie stosowania przez uczestnika postępowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie (...).

Jednocześnie Prezes UOKiK podnosi, iż cofnięcie BIG BLUE zezwolenia organizatora turystyki oraz ogłoszenie jego upadłości spowodowało, iż zaprzestał on prowadzenia działalności oraz zawierania z konsumentami umów na świadczenie usług turystycznych, zawierających ww. postanowienia naruszające zbiorowy interes konsumentów, określony w art. 23 a przywołanej na wstępie ustawy o ochronie (...). Niemniej jednak fakt zaniechania stosowania bezprawnej praktyki nie może skutkować inną sentencją niż ww. Brak jest bowiem w ustawie o ochronie (...) wyraźnego przepisu, który pozwalałby na uznanie stosowanej praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i jednocześnie stwierdzającej zaniechanie jej stosowania. Zgodnie z powyższym, nawet jeśli zaprzestano praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, Prezes może na podstawie art. 23 c ustawy o ochronie (...) wydać jedynie decyzję, w której uzna praktykę za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakaże jej zaniechania.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 kpc - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji.

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury we Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk